

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého, v právní věci žalobce: **R. K.**, zastoupený JUDr. Ladislavem Salvetem, advokátem se sídlem Přímětická 1185/8, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 2. 8. 2017, čj. 14033/2017-31-4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2021, čj. 51 A 103/2020-71, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Dne 20. 10. 2015 podala Ing. S. L. (dále „stavebník“) žádost o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení (dále „společné rozhodnutí“) na stavbu „*Přístavba rodinného domu č. p. X v S.*“ (dále „stavba“) na pozemku st. p. X, parc. č. X v katastrálním území S. Městský úřad Velvary, odbor výstavby a životního prostředí (dále „stavební úřad“), vydal dne 11. 12. 2015 společné rozhodnutí, čj. 3870/15/VÝST (dále též „rozhodnutí stavebního úřadu“), jímž zároveň stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby. Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 6. 6. 2016, čj. 084528/2016/KUSK (dále „rozhodnutí krajského úřadu“), k odvolání žalobce zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátil k novému projednání.

[2] Žalovaný, k podnětu stavebníka a stavebního úřadu, ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona správní řádu rozhodnutím ze dne 14. 2. 2017, čj. MMR-52391/2016-83/3511 (dále „rozhodnutí žalovaného“), zrušil rozhodnutí krajského úřadu a věc mu vrátil k novému projednání. Ministryně pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 2. 8. 2017, čj. 14033/2017-31-4 (dále jen „rozhodnutí ministryně“ či „napadené rozhodnutí“), zamítla rozklad žalobce a rozhodnutí žalovaného potvrdila.

[3] Krajský soud v Praze výše uvedeným rozsudkem zrušil rozhodnutí ministryně i rozhodnutí žalovaného, aniž mu věc vrátil k dalšímu řízení.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost v blanketní podobě. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Tento návrh však odůvodnil pouze obecně

a stroze tak, že napadené rozhodnutí ministryně a rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno z ryze formálních důvodů, bez ohledu na jeho věcnou správnost či nesprávnost, kterou se správní soud nijak nezabýval.

[5] Nejvyšší správní soud stěžovatele následně vyzval usnesením ze dne 14. 4. 2021, čj. 8 As 123/2021-15, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil důvody kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno téhož dne, 14. 4. 2021. Stěžovatel kasační stížnost v uvedené lhůtě doplnil, avšak důvody, pro které navrhuje přiznání odkladného účinku, ani v doplněné kasační stížnosti neuvedl.

[6] I přesto, že stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil, je třeba o tomto návrhu rozhodnout. Nejvyšší správní soud tomuto návrhu nevyhověl z následujících důvodů.

[7] Úvodem soud předesílá, že podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, ten však může být na návrh stěžovatele, tj. i žalovaného, přiznán za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Kromě formální podmínky, jíž je podání návrhu, je v souladu se zmiňovaným ustanovením pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné kumulativní splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Návrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, kdo je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[8] Zatímco žalobce bude zpravidla spojovat újmu se svými subjektivními právy, která může okamžitý výkon rozhodnutí krajského soudu skutečně závažně ohrozit, žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost jím vydaného rozhodnutí. Otázka zákonnosti rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Výše uvedené neznamená, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže být žalovanému přiznán za žádných okolností. Půjde však o případy výjimečné, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (usnesení čj. 10 Ads 99/2014-58, body 26 a 27).

[9] Povinnosti v podobě břemene tvrzení jemu hrozící újmy, však stěžovatel nedostál, jelikož svůj návrh na přiznání odkladného účinku dostatečně, ve výše požadovaném rozsahu, neodůvodnil. S ohledem na tuto skutečnost Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[10] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze

pokračování

již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. června 2021

Petr Mikeš
předseda senátu